

12. La viuda apressada (Cerret)

Informador: Marcel Garriga

Edat: 65 anys

Transcriptors: J. Veny, L. Pons

Enquestadors: J. Veny, J. Comas

Data: 18 juliol 1971

Comentari: Es tracta d'una poesia d'Albert Saisset que l'informador ha recitat de memòria. Vegeu la nota a la versió normalitzada d'aquest etnotext.

12

La viuda apressada

(Cerret)

mus,u lə m,er^ə β,iŋ də trəp'a l
pərk,e mə β,uj turn,a kəz'a ll
dəz'a^l bəntur'etə? ll z'ə:zus!¹
s,aβəs p,as kum d un n,ɔw kəzəm'en^l
pə lə b,iwðə s əz'ɛj^l
dɛw m,ɛzuz ð əsp,er əksəz'ɛj l
i nu j ,a kə ðu^z m'ɛzus
kə l t,ɛw pɔβr ,ɔmə z əntər'at! l
diw s'i^l puβr'et!^l t,am məl,al a rəst'at^l
,antəz ðə sə mur'i!^l
bu^{jd} m,ɛzuz əkudz'at^l
mə kr,ɛjə kə mə kuntər'ia^l
əl buj^d m,ɛzuz ðə mələlt'ia

12

La viuda apressada

(Cerret)

—Mossor* le* mere,* vinc de trapar,*
perquè me vui* tornar a casar.
—Dejà,* Ventureta? Jesús!
Sabes* pas, con* d'un nou casament
per la viuda s'ageix,*
deu mesos d'espera exigeix?
I no hi ha* que dos mesos
que el teu pobre home és enterrat!
Diu: —Sí, pobret! Tan malalt ha restat
antes* de se morir!
Vuit mesos acotxat,*
me creia que me comptaria
els vuit mesos de malaltia.¹

1. Reproduïm a continuació el text original d'Albert Saisset, poeta popular rossellonès, en ortografia afrancesada tal com va ser publicat:

Oune bioude prassade

—Moussou l'Maire, al binc a trapá
parquè ma boull tourná casá.
—Coum, dajá, Bantourette? Jèsous!
Mé qua sabes pas qua la lley,
couan d'oun nóou casamen
pa la bioude s'agey,
dèou mèsous d'aspère axigey?
y nou hi ha rè qua dous mèsous,
qua lou tèou home es antarrat!
—Si! mè, da tan malal, poubret s'ère rastat,
antes de sa mouri, bouyt mèsous acoutchat,
y creyi qu'hom ma countarie
lous bouyt mèsous da malaltie!

(Albert SAISSET [UN TAL], *Plors y rialles*, 1893, ap. Josep GALLART, *Llengües en contacte a Perpinyà a finals del segle XIX. El vocabulari de les catalanades d'Un Tal*, Tesi de doctorat, Universitat Autònoma de Barcelona, 1994, apèndix.)